

Nghề giúp việc theo giờ

Xin chào cô bạn đi. Hôm nay đến sớm thế hôm nay cô có tí việc tiếng anh, cô ấy đi sớm một chút. Cô về quê vui à quên là cưới à vui nhỉ? Ừ, cô về đám cưới to đứa cháu của bạn, cô đi làm cùng. Vâng, chào bạn là tuần trước, cô nghĩ tuần này cô làm cho cháu từ tư xuống nhà.

Done Recognizing Speech Gạt tôi ra Hà Nội đến giờ đấy tới 5 nay chắc là phải 14, 5 rồi. Ngày xưa tôi cũng rất là nhiều việc kiểu đa mang nhiều nhưng mà ví dụ như là chạy show ở ngoài đường phố đấy thì là suốt ngày mình đi xe đấy thì mình cảm thấy là cái thứ nhất là đường đông, cái thứ 2 mình chưa quen thì công việc ngày đấy là về cái bọn nhà nó chưa có cơ chế nhiều, cho nên là tôi phải chấp nhận đi như vậy. Nhưng mà từ ngày mà công việc mà đi dọn nhà cho một nhà đầu tiên thế xong là các chị cứ giới thiệu ấy hôm nay thì. Dọn xong thì cô đến nhà cháu giúp cháu nhé. Thế là ngày mai xong, cứ kiểu các bạn của những người cùng chơi với nhau hoặc công tác với nhau ấy, người ta giới thiệu hình xong. Dần dần nó đủ việc thì tôi chuyển sang công việc này để tự làm cho nó ổn định chứ một tuần khác nhà, nếu mà nhà to thì một tuần 2 nhà còn là nhỏ thì hợp 3 nhà đấy, thế là dần dần đi công việc ổn định, có khi cũng chẳng hết việc đâu lại gọi chị em hoặc bạn bè đi phù hộ mỗi 1 5 nó thay đổi người khác, cái ngày đầu là chúng tôi đi làm thì chỉ có từ 10.000 một tiếng. Dần dần làm rồi ra, đây là cơ chế nó tăng lên thì bây giờ là từ 10 đến 15 22 lăm, 30 đến 40 bây giờ là đều đều là 50.000 một tiếng. Công việc nó cứ như thế rồi là dần dần nó quán quýt mehood mình rồi là mình cảm thấy công việc này nó làm đối với bản thân mình hoặc là các gia đình người ta đã gọi là người ta mến. Mình xong, người ta coi mình như một nhân vật trong gia đình đấy đến là ai có gì mời ấy ăn và có gì là tâm sự trò chuyện, đôi khi cũng mình cũng tâm sự, trò chuyện với gia đình nhà mình ai? Để cho mọi người hiểu được là à ngày xưa bác ấy vất vả như vậy như vậy, bây giờ bác ấy đã đến công việc như này gọi là cũng bình ổn rồi ấy, thu nhập thì cũng gọi là tạm tạm rồi cái thừa cái thãi thì nhà tôi thì chưa có, nhưng mà trước khi là trước kia thì là nuôi các cháu ăn học thì nó cũng còn thiếu thốn nhiều. Thế rồi là mình kiến thiết nhà cửa thêm đấy thì nó thiếu nhưng đến đúng như bây giờ mà nói thì là cũng tạo cái đủ ăn và cái đủ tiêu thì là đã đã đã ổn, có cháu thì nó cũng đã ra học hành xong rồi, nó cũng tự đi tìm lấy. Trong khi cơ manh áo của nó là tự tự nó nó vận động được rồi. Thế nên là bố mẹ bây giờ cũng đỡ vất vả hơn ngày xưa.

Done Recognizing Speech Và.

Done Recognizing Speech Bánh mì đây? Ai mua bánh mì không? Vì ai? Bánh mì chị

oi. Bánh mì nóng à?

Done Recognizing Speech Ngày trước, khi mà tôi vào cái nghề dọn nhà sau cùng thì đấy thì tôi đã trải qua những công việc rất là mệt nhọc mà lạng cũng có mà nhẹ không có nhưng mà công việc tóm lại là nó chưa ổn định thì là tôi sẽ phải đi làm nhiều việc linh tinh, ví dụ như là. Từ đó đi làm là đi đội bê tông này để đổ mái nhà này xong rồi là thôi sách các sách nữa cho người ta để người ta xây dựng nhà cửa này. Thế nên là đi bán bánh mì này rồi phải đi hàng cơm hàng phở này rồi là đi lâu ăn này. Tóm lại là rất là nhiều công việc mà nếu mà đi nói về đến đội bê tông ấy thì nó rất là ảnh hưởng đến sức khỏe của mình. Cái thứ 2 là nó cũng không là thường xuyên như dọn nhà bây giờ đấy. Ví dụ như người ta đổ cái mái nhà thì người ta mới cần đến người ta gọi còn không thì mình phải nghỉ. Lúc bấy giờ thì lại đi tìm những việc lằng quằng linh tinh ấy. Gặp cái việc nào đấy bác trai thì bác ấy nói là bây giờ sức khỏe của mình còn khỏe mà mình đi làm là cả nhà tiêu khoa đến cái tiền đấy nhưng sau này khỏe yếu gia đình đấy thì các con nó cũng lớn hết rồi nói xây dựng rồi thì khi đấy là cái tuổi của mình, nó già bắt đầu cũng lúc bấy giờ là bệnh tật trong người mình đã bị phá ra thì là chỉ có khổ một mình mình gánh thôi thế cho nên là bác trai là không nhất trí cho tôi để đi làm cái công việc đấy nữa, bảo thôi mẹ ra Hà Nội tìm được việc gì nó nhẹ nhàng hoặc là nó hợp với sức khỏe của mình thì lên làm, còn những cái việc nặng hay là bỏ.

Done Recognizing Speech Tại sao cô ạ? Vâng, à chào bác ạ. Con giơ tay con chào bác đi chào bác đi con đấy, trao tay chào bác rồi bác à? Bác đã đến giúp nhà cháu đây, cô này bên phải trọ nhà bác như thế nào rồi mấy người trọ cùng với bác ạ, thưa cô, nếu mà cháu nó mà đi lấy chồng rồi thì vẫn chỉ có 2 chị em thôi ạ. Thế là làm ấy bao nhiêu tiền một phòng trọ thôi. Cô ấy xong cháu chọn phòng đấy là đi a một triệu giữa của chiều giữa nước này nước à? Vâng đấy thì phải 2.000.001 tháng mà 2 người hơi căng nhé. Khi tôi đi làm cái này, cái tình cảm của chủ nhà tôi đến ý các nhà đấy, người ta rất mến tôi thì tôi lại cũng rất là mến lại chủ bởi tôi rất là tôn trọng, bởi vì tôi chỉ là một người đi giúp việc thôi mà. Tại sao các bác là chủ bác lại rất là là là là mến lại mình như vậy. Cho nên là thứ đôi khi tôi về tôi làm. Tôi nghĩ tôi không biết là tại sao cái số của mình í đúng là nó vất vả thật, nhưng mà đi nhà ai thì cũng chưa đến nỗi nhà ai kiểu nọ kiểu kia với mình cả. Bạn nam này là tôi gặp bác ấy, bảo bác ấy giúp việc cho một cái nhà ở bên cạnh hàng xóm nhà tôi. Thế thì tôi thấy bác này hàng xóm nhà tôi thì rất ca ngợi bác này. Thế thì tôi bảo thế thì tôi cũng thử Xem như thế nào? Tôi thấy bác rất là hợp đến cái thứ nhất là tính tình. Bác ấy rất là thân thiện, cởi mở. Cái thứ 2 là có đức tính rất thật thà và thứ 3 là cái quan trọng nhất là bác ấy biết cách dọn dẹp nhà cửa cho gia chủ. Có nghĩa là bác này bác ấy, con có khi là bác cũng dọn dẹp lâu rồi. Bà ấy dọn nhà giúp

việc lâu rồi sau đó mà tôi thấy là cứ để ý bác bác dọn một cách rất chuyên nghiệp vì bác ấy thật thật thà như thế và rất chăm chỉ chịu khó như thế. Cho nên là có khi là mình bận cái việc gì đấy, mình có thể giao nhà cho bác ý. Hoàn toàn yên tâm.

Done Recognizing Speech Trước kia là ở xã tôi cũng có một cái đào tạo để cho đi Đài Loan tốt nghiệp. Chúng tôi đã đào tạo xong thời gian khoảng được vài tháng rồi. Thế nên là cái thứ nhất thì nó cũng phải có đầu óc của mình, kể cả không đi học tăng nữa, nhưng mình vẫn phải có đầu óc nhưng mà mình đã đi học qua rồi. Người ta trải nghiệm qua cho mình rồi đấy thì mình sẽ đỡ ở cái sự suy nghĩ đi. Thứ nhất là đến nhà ai cũng vậy. Nếu như chủ yêu cầu là bác ấy, hôm nay em thấy bếp trước thì bác dọn nhà bếp trước đi cái bắt đầu xong là tôi lên từ tầng trên cùng làm xuống đến cái tầng đó xong bắt đầu là mình đau cầu thang xuống tầng một là xong để cho nó có khoa học từ trên xuống dưới bao giờ quét nó cũng bụi hơn. Nhiều người tôi đi làm tôi cũng tư vấn cho anh bởi dường như là mình biết rồi mình tư vấn làm thế này này. Ví dụ nhiều nhà cái móc sắt này cứ đánh lung tung luôn, ví dụ như giáp sắt đánh tất cả vào bồn bệ ngồi của mình đấy. Bây giờ nó xước hết cả thôi. Bây giờ mình đến mình làm bảo, bác ấy cũng làm cho em trắng ôi thôi. Nói thật với các bác, với các cô là em không làm trắng được bởi sao trắng bây giờ nhưng ngày mai các bác như cũ. Cái đấy thì em nói thật, các bác, các bác thì có phải thay mới thì em làm ra thì sẽ sẽ lựa như mới đấy. Vấn đề là cái gì? Nó phải vào cái đấy của nó, ví dụ như bệnh nào trước thuốc đấy, nhiều người cứ chữa lung tung nó không khỏi được ấy, nó trái với bệnh nó có khi còn còn khi chết người thì tôi trái hươc ý.

Done Recognizing Speech Và. Đúng có một lần là mình đã làm xong công việc mình về rồi mà khi đấy là mẹ nó chỉ bảo là 3 mấy bác làm cho em thấy cái lọ thôi đấy xong rồi bác về mình trước khi tui do về ấy thì là 2 đứa con gái nó ở nhà nó chơi thôi. Nó cũng chỉ ngồi nó chơi với nó nghịch điện thoại các thứ thì nó bảo bắt đầu bóp cổ thẳng xuống tầng 2 là ra về thì nó lại bác ấy, bác nhìn nhà con còn một đồng bát đĩa kia, bác chưa làm xong bài chưa được về đâu. Thế nên tôi nghĩ tôi bực mình lắm nên tôi bảo, sao mà bọn nó ở nhà thì mẹ nó dặn là cái thứ đấy là để cho các cháu làm nó quen đi bác không được làm thế nhưng mà tại sao hôm nay nó lại nói lại với mình những cái từ như vậy? Lúc mà rất là mạnh, rất chạnh lòng, bởi vì tại sao nó không tôn trọng lại mình đâu mà khi đó mình lại tấm chart âm bác nó cầm mẹ nó đấy, cho nên là. Cảm thấy lúc bấy giờ đấy rất là hăng hực trong cái công việc của mình. Bây giờ nói là xã hội phân công với người việt rồi mình không nghĩ là cái việc mình đi làm nó xấu xa gì hết mà mình nghĩ là đây là công việc của mình. Ấy người ta có trí thức ra thì người ta nhàn nhã về cơ bắp nhưng người ta lại vất vả với đầu óc bọn tôi thì trí thức nó kém hơn nhà quê chẳng hạn thì ra đây thôi

thì công việc này nhằm hợp với mình thôi. Nhà mình thế rất là hoặc là cái công việc của mình.

Done Recognizing Speech Nhưng. Và sẽ.

Done Recognizing Speech

Done Recognizing Speech Một nửa cái thùy đó cắt ra 2 có giá thuê lên làm cái gì? Thế còn em để trong rổ rau thì nhìn lại lần nữa ăn cho cơm nó ngon tôi với lại cô 5. Đây là cùng ở quê. Thế nhưng mà cùng ở xã nhưng mà làng trên làng dưới thì 2 chị em lại học cùng phổ thông với nhau là lên đây đi làm đấy thì chị em đấy gọi nhau về để cùng ở team nhà trọ ở chung với nhau đoàn kết thì chị em ruột vậy quý nhau, ví dụ như là chị sức đầu chị muốn viên thuốc thì gọi điện nhờ em em trên đường đi em mua hộ chị. Thì là chị em đều giúp nhau.

Done Recognizing Speech

Done Recognizing Speech Em nấu cơm chưa? Rồi nghe nói về nó có cho một chén cơm.

Done Recognizing Speech League như vậy ý. Khanh vâng lời. Ờ vậy? Xe có đông người không hay cũng vừa buồn cười, anh ạ, không phải là chen chen nhau. Ờ nói được, ai biết mình đúng không em? Em chạy qua đây hết rồi. Thế? Ở nhà thì thực tế là trước cũng rất là nhiều việc. Làm cái gì có thể làm được thì mình cũng làm. Thế nhưng mà cảm thấy cuộc sống thu nhập nó rất là kém mà con cái mình học càng ngày nó càng lớn lên, nó ăn da nó lại học lên nữa ấy, cho nên là cảm thấy là không thể đủ chi cho các cháu học hành. Cho nên là 2 vợ chồng quyết định là bàn nhau là ngoan, là một người ở nhà với con của một người thì sẽ đi làm thêm. Thì đầu tiên ấy thì là mình chưa hiểu ra hoặc là chưa có sự thông cảm cho nhau đấy thì mình cũng không. Anh cũng không nhất trí được về sau, anh ấy nghĩ lại thế nào, anh cũng cảm thấy là mà nhiều bạn đi được thì vợ mình chắc cũng đi được. Nó gieo dầy quá. Cũng phải suy nghĩ vào bản khoản ấy bởi vì ở nhà thì vẫn có đồng ruộng mà thế thì. Đồng ruộng thì vẫn cần người phụ nữ trông nom rồi cấy hái hay là việc nợ cỏ bờ linh tinh các cái người đàn ông thì thực ra mà nói thì những việc vặt ấy thì cũng hơi ngại, nhưng mà thôi thì cũng phải chấp nhận thôi. Vợ đi thì tôi ở nhà thì nó cũng thực ra nó cũng vất vả nhưng mà cũng phải mỗi người cố gắng một tý để có cái thu nhập rồi có cái cái điều kiện này nợ để kiến thiết cho rồi đồng tiền này khác để cho các cháu nó ừ. Học hành thì nó có nghề có có, có công ăn việc làm. Lol chắc chắn là sẽ lo thôi bởi vì đang ở môi trường nông thôn, đường đất nó không đông mà nó cũng không như ở Hà Nội rồi nọ đường nọ nọ lạ kia nhưng mà thôi, bởi quyết tâm là đi 2 là cũng dần dần rồi mới làm quen với môi trường chứ còn thực ra là cái lần đầu mà thời gian đầu đi thì cũng là thực sự là bợ nợ mà cũng rất là khó đấy chứ không phải là đùng một lúc mà lên thành phố mà tiếp nghi với các điều

kiện môi trường với cuộc sống ở trên thành phố ngay được. Không có những lúc mình cảm thấy nó, nó rất là nhớ nhà đấy. Nhớ chồng nhớ con đấy. Thực thực sự là như vậy đấy. Thì mình cũng muốn về quê thật. Đấy. Thì lúc bấy giờ á nhớ các con nó còn nhỏ mà thế là mình cũng nghĩ, nhưng mà bây giờ mình nghĩ là nếu mà về quê thì cũng ngược lại cuộc sống như trước đây, thu nhập nó kém chả đủ cho các con ăn tiêu thôi, thế là thôi, mình lại quyết định mình ở lại với bạn bè, chúng nó động viên nhau, thế là mình ko nghĩ bảo chúng nó ở lại được thì mình cũng sẽ ở lại được thôi. Trong những cái lúc chùn lòng như vậy thì mình cũng muốn về lắm, nhưng mình thì nghĩ bảo nếu như về nhà bây giờ thì con cái mình đang học hành mà để cho các con mà. Ví dụ như hôm nay nó về nó xin tiền bố nó đóng học ấy, bố bảo là con đấy, hôm nay bố chưa có tiền đấy, mình lại nghĩ bảo thật tội nghiệp chúng nó đúng không? Thôi, tốt nhất là mình cứ ở đây bươn chải để cho các con nó có được đồng tiền, nó đóng học cho nó đúng kỳ ấy ấy rồi là lúc đám xứ nọ kia ở nhà mình yếu, hủi khóc cười. Bắt đầu bước chân ra đi là tháng mười, mình nhớ là tháng mười mình đi thì chắc là phải 14 5 rồi sau 14 5 thì mình ngồi mình nghĩ lại con lớn nhà mình thì nó cũng đã học xong rồi coi như là công việc của cháu đã ổn định ấy rồi. Cháu xây dựng gia đình rồi. Là cũng được một cháu yên tâm rồi bây giờ là đến chuẩn bị đến cháu thứ 2 là định chuẩn bị tổ chức cho cháu. Thì trong 10 máy 5 đấy là tôi nghĩ là thế này, các con tôi nó đã vương chường rồi học hành xong rồi cái thứ 2 nữa mình nhìn lại cái gia đình nhà mình ấy trước kia nhà cửa thì nó chỉ là 3 gian nhà ngói thôi, chồng ở nhà thì cũng chịu khó, anh cũng chịu khó lắm, cũng lao động rồi cũng mọi thứ. Ví dụ như cấy ruộng này rồi chăn nuôi thêm này rồi chăn nuôi bò rồi là bờ bãi anh cũng chịu khó, anh làm thế là 2 vợ chồng cùng nhau làm cái, nhất là nuôi con ăn học xong. Cái thứ 2 nữa là kiến thiết được cái nhà cái cửa bây giờ nó ổn định ấy. Sau 14, 5 là tôi cảm thấy. Như hôm nọ là anh cũng bảo là mình bây giờ cảm thấy là hạnh phúc rồi. Cái mong ước của vợ chồng này, tôi bây giờ thì thực tế mà nói là cái mong ước thứ nhất là cái sức khỏe. Mong trời phật cho mình một cái sức khỏe. Để cho mình khỏe mãi mãi thì không dám nói thế nhưng mà bây giờ con cái học hành sao người này ổn định gia đình rồi này nhà cửa xong người này bây giờ là mình chỉ mong sao là sức khỏe nó có để tên mình làm ra được mấy vài 5 nữa Hà Nội để lấy được cái vốn sau này mà lúc con ốm đau ý tuổi già đi nó sức nó yếu đi rồi thì mình sẽ khó được cái đồng tiền đấy để mình trang trải nợ cho các con ý.

Done Recognizing Speech Điều này đi trong lòng xôn xao câu hát.